

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

VI. Eius contumeliae in SS. Patres seu Doctores.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

& destruitur, plantatæ Ecclesiæ (g). Videbis ibi una cruce infinitam hominum multitudinem obstupefactam atque attonitam, & diabolos fugatos ac profligatos. Videbis ibi sanctissimam Virginem Dei matrem pro Christianorum salute excubantem, & flammam multos hominum millibus aspicientibus exstinguentem, adeoque mortuos etiam resuscitantem. Sed de his non est hic dicendi locus. Iam alias Prophetæ Lutheri dotes ac virtutes excutiamus.

VI. Tam iniquus & acerbus omnium Aristarchus & censor fuit Lutherus, ut ex omnibus S. Ecclesiæ Doctoribus nemo sit, cui non ille dentem mordacem infixit. Quantas, Deum immortalem! quamque atroces iniurias & calumnias os hoc *diacoli* (sic Irenæus hominem Lutheri plane similem appellat) in sanctissimos simul & doctissimos illos viros euomit? Nescane mirum hoc cuiquā videri debet, quum teste Athanasio, *hereticorum mos sit nec viuis nec mortuis parcere*. Idem fecerunt Nestorius, Nouatus, Samofarenus, ut Socrates, Eusebius & Nicephorus testantur (h). Et quemadmodum Aristarchus, Cicerone teste, pro Homeri versibus non habuit, nisi eos qui suis auribus placuissent; sic Lutherus in omnibus S. Patrum libris ne vnum quidem bonum verbum aut sibi probatam sententiam (quamuis in plerisque tot fere sint sententiæ quot verba) reperire potuit. Nec mirum, quærebat enim tantum quæ suis opinionibus patrocinarentur. Omnes ille cæcos & sacrarum literarum ignavos vocat. Eodem fere modo Pelagianus apud S. Augustinum loquuntur. Lutherus (i) *Patres ait pennam quidem in manu, sed mentem interim alijs cogitationibus habuisse distractam. Et nisi ante mortem in quibusdam sententiam mutarint, Sanctorum, quod illi tribuitur, nomine non esse dignos. Omnes, inquit, nescisse quid spiritus sit, quid littera, & quantum inter utrumque intersit. Scripta ipsorum dubia esse & tenebrosa. Non curare se mille Augustinos, non mille Cyprianos, non mille Ecclesias. Indignos illos esse qui calcei sui corrigiam soluant* in Epistola ad Angliæ Regem profiteri non erubescit. Idem nouam quandam, veteri abolita, Missæ formam comminiscens, Scio, inquit, *Papistas ad vnum usque mihi Ecclesiam & Patres occlamare: sed in tantare hominum iudicia ego nihil moror. Vbiq; vero in scriptis suis Patres delirasse, aut cacutisse ait. Sic ille generatim de omnibus sensit, sic loquitur; nunc speciatim quo hunc vel illum modo tractet, breuiter videamus (k).*

Tertullianum Carolstadij dicit esse similem; id est,

stultum esse & delirum; S. Irenæum Dei blasphematorem; S. Chrysostomum nugacem & seditiosum; eiusque opera consuevana esse, & sine ullo ordine, sine iudicio sine fructu incompolitam varborum struem. S. Hieronymum è SS. Patrum catalogo expungendum esse: ut qui hereticus fuerit, impius, & nullo iudicio præditus; qui nihil nisi ieiunia & Virginitatem crepet, & in omnibus libris nihil vera religionis doceat ac tradat: immo nisi in extremo agone Deus ipsum respexerit, infernum magis quam cælum meruisse. In Præfatione super Epistolam ad Philippenses terræ hic vel potius, ut cum S. scriptura loquamur, iræ filius, Commentarios Hieronymi & Origenis cum suis comparatos, *meras esse ineptias & nugas*, ait. S. Ambrosium ait, *nihil nisi de ieiunio & precibus loqui*. Lutheri discipulus qui facetias ipsius vel scurriles potius iocos qui comestanti exciderunt, tam operose vnum in librum collegit, quodam loco sic eum loquentem facit: *Si quis mihi numeraret ac donaret decem millia aureorum, nollem in eo periculo atque extremo salutis discrimine versari, in quo Hieronymus est constitutus. Quid si quis viginti millia tibi dedisset, Luthere, an conditionem accepisses? Vide quomodo impurum hoc os de summo viro ac fidelissimo Dei seruo loquutum sit: quem Augustinus ex Africa, Osius ex Hispania, Epiphanius ex Cypro, Theophilus ex Alexandria, & alij, tamquam diuinum oraculum in rebus dubijs consuluerunt. Sed & quomodo eiusdem vitæ solitariæ, cilicio, & carnis macerationibus illudit? Ut vero sanctos illos Patres Lutherus tantum non inferno addicit; sic Vigilantium, primum illud Franciæ portentum, in cælo locat. & librorum quos scripserat, interitum deplorat sanctum hominem appellans. Idem de Vigilantio Centuriatorum Magdeburgensium est iudicium, qui eum diuorum catalogo adscribere non verentur. Est hic mos hæreticorum, ut ijs benedicant, qui ab Ecclesia maledicti sunt, & maledicant illis qui ab Ecclesia sunt glorificati. Hæreticum hunc (Vigilantium intelligo) suarum faciunt partium; ideoque ipse Lutherus*

g *Massii Hist. Ind. & Acofia l. vii. Vita Francisci Xau. Iosephi Anchieta, Iarisci Historia, Annua Soc. Iesu Indica Athan lib. 1. cap. 29. Epist. ad solit. vii. Agen. h. Lib. 7. cap. 13. lib. 6. cap. 36. lib. 5. cont. Iulian. l. Tem. 7. lib. de Miss. prius. fol. 231. k Fol. 7. Luth. Mens. Coll. Vid. Pet. Rebstock. Colloq. pag. 50. Refc. cap. 8. Luth. Tom. 2. fol. 476. 10. Ami. in Coll. Luth. fol. 377. Luth. Tom. 5. ad Galat. cap. 3. Tom. 5. de ser. arb.*

therus magis Christianè quam S. Hieronymum, eum mortuum esse scribit: qui, inquit, si in illo de Sancto- rum inuocatione errore mortuus est, aeterna damnationi est obnoxius. Sic impij isti & diabolici homines sentiunt & loquuntur, eodem scilicet modo quo olim Nestoriani, Nouatiani, Samosatreniani, & alij de seruis Dei & Catholicis Christianis loquuti sunt, ut apud Socratem, Eusebium, Nicephorum & Theodoretum legere est. Sed porro videamus quod Lutheri de ceteris sit iudicium.

Basilium sic contemnit, ut ne pili quidem faciendum censeat, ut qui merus sit monachus. Origenem ait ne verbum quidem de Christo habere. In omnibus Athanasij scriptis nihil esse singulare. Quod ergo quidam obijciant sibi Luthero, doctrinam ipsius non esse Patrum doctrinæ conformem, ne huius quidem se facere, & ad eiusmodi voces aures sibi plane esse obtusas. Alio loco contra Rusticos scribens, ait, etiam sitotius Mundi machina dissoluenda sit, velle se ut omnia qua ipse doceat, pro bonis & veris habeantur. Sculponis vel pugno obruendum, adeoque cruentandum esse os illis qui ipsius doctrinam vellicare ausint. Quid? an tibi hæc sobrij hominis verba esse videntur? Staphylus qui Lutheri fuit discipulus, narrat à magistro sapius se fuisse monitum ut SS. Patrum libros caute legeret, atque ita ne ab ipsis caperetur: tum eatenus eorum sententiam probaret quatenus S. scriptura, id est suis delirijs, esset conformis. Eadem vox fuit eorum qui post Lutherum non magis sectis suis, quam opinionibus certum aliquem modum præscripserunt: quorum vnus ait, Priscorum Patrum testimonia tam sollicitè conquirere, nihil aliud esse quam fœtētis cœni struem congerere, & turbidas aquas in vnam cloacam deriuare. Et huius quidem tam grauis erroris causa est particulatis singulorum Ambitio, & præsumptio, qua omnes velut decumano aliquo fluctu, in pelagus illud errorum abripiuntur. Inspice, Lector, mendaces illas Centurias Magdeburgensium Concionatorum, qui post Lutherum nouam Ecclesiæ formam introducere aggressi sunt. Nulla fere pagina occurret, quæ non insigni, aliqua iniuria & contra tam sanctos homines, terræ olim lumina, at cœli nunc inquilinos, calumnia sit per- lita. Aiunt, Patrum scripta cisternas esse arentes & pertusas, immo fœtidas cloacas: quibus non plus fidei tribuendum sit quam ijs qui lilia humeris ferunt. Irenæum quasi furioso esse similem. Clementem nihil habere nisi sordes & nugas. Cypriano nullum esse Deum. Euolue omnia Caluini scripta, videbis omnes pa-

ginas similibus SS. Patrum conuicijs refertas & quasi illustratas. Ignacij Epistolæ pro fabulis habet, Iustini Martyris Consecrationem pro incantamentis. Gregorium Magnum, inquit, à Spiritu Dei non fuisse ductum. Beza aperte coram Deo & Angelis protestatur, S. Hieronymi in torquenda S. scriptura audaciam esse intolerabilem. Atque neminem id negaturum qui scripta eius contra Iovinianum & Vigilantium legerit. Sanctus hic vir eidem Beza est idololatra, blasphemus, pessimus, & omnis iniquitatis plenus; Origenes vero, diaboli organum seu instrumentum; S. Cyprianus homo impurus, corruptus, amens, diuino spiritu & verbo destitutus. Sed leuia hæc sunt, si cum eis quæ Serreius Minister in Anti lesuita suo de Patribus S. Niceni Concilij scribere ausus est: quorum confessum inquit similem sibi ebriorum hominum conuiuio videri, immo nullum tam phreneticum conuiuium cogitari posse, si vel ipse Bacchus pampinis coronatus, dolio insidens, & trullam manibus tenens, Lapitharum & Manadum cinctus corona, cum tinnibilibus, fistris & thyrjs, alijsque instrumentis tali deo dignis pingatur, quam fuerit hic amentium & Dei & Ecclesiæ nomine abutentium hominum confessus. Zuinglius vero, Quid mihi, inquit, rei est cum Patribus potius, quam cum Matribus? O sancti & admirabiles homines. Vos ego, vos apello, Ecclesiæ quondam columina, & lumina fidei: qui cum Deo iam æuum agitis sempiternum. Quis credat hominem Christianæ religioni vel inuitatum, immo Diabolum potius ex impuri hominis ore tanta in vos contumelias & conuicia effundere potuisse? Adone cæci & velut in tenebris palpantes in hoc Mundo oberratis, ut ipsi salutis viam non cognoscere, nedum alijs commonstrare poteritis; & tam vos quam alios quos ad cælum educere debebatis, in abyssum inferni detruseritis?

VII. Sed his iniurijs non contenti homines pessimi, etiam scripta SS. Patrum truncare, mutilare, & corrumpere non dubitarunt, ut cum suis eos conciliarent opinionibus, Pessimum hoc sane artificium vel maleficium potius est, & insignis malitia; qua tamen plerique schismatici vsi sunt. Videas plerosque, vbi aliquo mulieris halitu afflati, aut lasciuo aspectu capti, libertatis subnixi, alii de Monasteriorum septis, vbi nescio quid Græciffare aut Hebraizare cœperunt, euolauerint, statim Græcorum Patrum aut alijs S. scripturæ libris vertendis, vel potius peruertendis, manum admoliri. Sic Oecolampadius Homelias S. Ioannis Chrysostomi, & super